

Elvi koncepció

A negatív történelmi tények és a műalkotás katartikus feladata között antagonisztikus ellentét feszül: nem tudok azonosulni azzal, amit meg kell fogalmaznom, mi több, tiltakozom ellene. Mégis a felmutatásnak megtisztító üze-nettel kell bírnia, mely erőt ad. Így jelenik meg a harang, mint fő motívum, a társadal-mi együttélés tradicionális eleme. Valamint a magyar nemzet Európa történelmében betöltött méltó, bizonyítottan megharcolt, védő szerepének jelképe. A nemzetharagon az együvértartozás, és az európai kultúrához való elkötelezettséget jelentő szent korona sugárzó fénye fogja össze a területileg felszabdalt nemzetet. Természetes terében ezt a harangot zárja méltatlan állapotba egy agresszív statikus erőrendszer, mely a vég-ítéletek konstruktumait idézi, de asszociálja magát a megcsönkített haranglábat is.

Plasztikai elképzelés

A lényegi ellentmondást a harang, egységet szugeráló formája és a körülötte statikusan, de mégis a szükséges ideiglenes megoldás jegyében szerveződő mértani, sík – egyenes, lehatároló formavilágával terveztem megalapozni.

A helyszín forgalom övezte kicsi szigete, úgy gondolom szívesebben befogadja a nem túl súlyos, transzparens formajelenséget, mely a meglévő zölddel is szervizhető.

Az elhelyezésben a füves felszín mintegy fél méterig emelkedő, ellipszis alapú kiemelkedő dombban képezné a térkompozíció alapját. Ezt a járófelület, szabályos, íves, a látvány szabad megközelítését, érintését biztosító módon övezné. A kialakítás-hoz egy fát kellene áthelyezni.

A harang palástja, mindig is nagyon fontos üzenetet hordozhatott. Egyik felén a szent korona motívuma jelenne meg, részletes domborműves plasztikával, melynek a belső íve - a harang belsejében, is ábrázolható ily módon. Körülötte a glória sugarai a felület áttörésével, egyúttal a harang belső terén keresztül, jelentésül bírnak az át-ellenes oldal áttört ország motívum átlátható képében is. Ellenfényt kap a koronona és így, konturjában felerősödve jelenik meg, míg a glória a fény sávjai erősítik az össze-tartozás fontosságát. A korona látványa és tartalmi jelentése aranyozással fokozható lenne. Az ellenoldalon a felszabdalt ország határmotívuma dokumentálja a hihetetlen történelmi paradoxont. Mivel a kivitelezés viaszvesztéses eljárással történne, ujjal tapint-ható, finom plasztikát lehetne megvalósítani, melyet a **látássérültek** is érzékelhetnének. Az elcsatolt területek kivágva, felszínük bemélyedve kapna érzékletességet és a határok-nál a szinteltolásból adódó résszerű illeszkedés további szerepet kapna.

Az esti megvilágítás alulról, belülről jövő fénye ezeken a réseken át súrolja a a benyomott részek felszínét és többnyire ütközik a nagy Magyarország határvágá-sával, mintegy ezzel is visszavarázsolván az egység dominanciáját. **A fények további meghatározó szerepe:** a felső nyílás mely a harang működésének megcsönkítéséből adódik, napos időben bevilágító sáv, valamint a külső egyenesek árnyékai is ,vágják ' a harang felületét. Maga a korona és a glória lenne a fő napjára **tájolva**, hogy a belső hatást nappal működtesse. Az esti megjelenést pedig a földbe épített fényvető tenné élővé; fénnel, vízióval helyettesítve a harang szólását.

Összegezve Alapvetően a vázrendszer, amelyet agresszív háromszög profilú idomok alkotnak háromszögeket szervező térhálónak, labilis működési fázispontján állították meg a belendült harangformát. Az állapot egésze a kényes, feszült, bizony-talan egyensúly sugallója, mely egy szobornál nem éppen előnyös. Mégis a paradox helyzet tükrözője /akár trükközője/ lehet, mely annak idején is az európai rejtett fe-szültségeket hirtelen túlreagált örületbe merevítette. Azóta, valahogy sosem akar rendre térni ez a reakció, rengeteg energiát emésztve. A szemlélőben remélhetőleg működik a harang ideaja és szólása konvertálódik a vizuális hatással, fennakasztott állapotából, pedig egyenként energiát nyerünk.

Anyaga: viaszvestéses bronzöntvény. Harangtest, világos kontrasztosra patinázva, míg a keret sötétbarnás. Vázfelirat: TRIANON 1920 június 4. Harangon: június 4.

A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA 2010 Egy ezer évnek vére, könnye és Verejtékes munkája... Juhász Gyula

Plasztika mérete: 200×120×250 cm **Domb méret:** 270×220×40